

UDDRAG AF TARÁZÁT (Ornamenter)

Åbenbaret af Bahá'u'lláh

O Du som har drukket min tales vin af min kundskabs bæger! Disse ophøjede ord hørtes i dag fra det guddommelige Lotustræs raslen, det som navnenes Herre med himmelsk magts hånd har plantet i det allerhøjeste Paradis:

Den første Taráz

og den første lysglans, der er gryet fra moderbogens horisont, er, at mennesket skal kende sit eget selv og erkende det, der fører til ophøjelse eller nedværdigelse, til ære eller fornedrelse, rigdom eller fattigdom. Efter at have nået opfyldelsens stade og nået sin modenhed har mennesket behov for velstand, og den velstand, som det erhverver gennem håndværk eller faglig uddannelse, er prisværdig efter vise menneskers skøn, og i særdeleshed de tjenere, der helliger sig verdens opdragelse og ophøjelse af dens folk. De er, i sandhed, kundskabens livgivende vandes mundskænke og anførere til den fuldkomne vej. De leder verdens folkeslag på den rette vej og gør dem bekendt med det, der er fremmer menneskelig opløftelse og ophøjelse. Den lige vej er den, der leder mennesket til daggryet for erkendelse og til dæmringsstedet for sand forståelse og fører ham til det, der vil bidrage til glans, ære og storhed.

Vi nærer det håb, at det formørkende støv gennem Den Alvise, Den Alvidendes omsorg vil blive fjernet og erkendelsens kraft forøget, således at folket kan opdage hensigten med at det er blevet kaldt til live. På denne dag er alt, hvad der tjener til at mindske blindhed og styrke visionen, værdigt til overvejelse.

Denne vision virker som middel og ledelse for sand kundskab. I sandhed, i vise menneskers øjne er en klar forståelse en følge af en klar vision. Bahás folk må under alle omstændigheder overholde det, der er passende og sømmeligt og råde folket i overensstemmelse hermed.

Den anden Taráz

er at omgås tilhængere af alle religioner i en ånd af venskab og fælleskab, at forkynde det, som han der talte på Sinais Bjerg har fremsat, og at iagttage retfærdighed i alle sager.

De, der er udrustet med ærlighed og trofasthed, skal omgås alle jordens folkeslag og slægter med glæde og fryd, eftersom samvær med mennesker har fremelsket og vedblivende vil fremelske enhed og harmoni, der til gengæld bidrager til opretholdelse af orden i verden og til genopbygning af nationerne. Velsignede er de, der holder fast ved venligheds og mild barmhjertigheds reb og er fri for fjendskab og had.

Denne forurettede formaner verdens folkeslag til at iagttage tolerance og retsindighed, som er to lys midt i verdens mørke og to opdragere for menneskehedens højnelse. Lykkelige er de, der er nået hertil og ve over de ligealdige.

Den tredje Taráz

omhandler god karakter. En god karakter er i sandhed den bedste kappe fra Gud til mennesker. Med den smykker Han sine elskedes skikkelser. Ved mit liv! Lyset i en god karakter overgår solens lys og dens stråler. Den, der når hertil, bliver regnet som en juvel blandt mennesker. Verdens ære og ophøjelse må nødvendigvis afhænge heraf. En smuk karakter er det redskab, hvorved mennesker bliver ledet til den lige vej og føres til Den store Forkyndelse. Vel er det med den, der er prydet med de fromme egenskaber og karaktertræk som hos forsamlingen i det høje.

Det passer sig for jer under alle forhold at holde blikket rettet mod retfærdighed og retsind. I De Skjulte Ord er denne ophøjede tale blevet åbenbaret fra vor mest majestætiske Pen:

'O Åndens Søn! Det højest elskede af alt er i mine øjne Retfærdighed; vend det ikke ryggen, hvis du begærer Mig, og tilsidesæt det ikke, så jeg kan have tillid til dig. Ved dens hjælp skal du se med dine egne øjne og ikke gennem andres øjne og skal vide ud fra din egen kundskab og ikke gennem din næstes kundskab. Tænk over dette i dit hjerte; hvorledes du burde være. I sandhed, retfærdighed er min gave til dig og tegnet på min kærlighed. Hold dig det derfor for øje.'

De, der er retfærdige og retsindige i deres dom, besidder et højt stade og ejer en ophøjet rang. Fromhedens og redelighedens lys skinner strålende fra disse sjæle. Vi håber inderligt, at verdens folk og lande ikke bliver berøvet stråleglansen fra disse to lys.

Den fjerde Taráz

omhandler pålidelighed. I sandhed, det er døren til tryghed for alle, der bor på jorden, og et tegn på herlighed fra Den Albarmhjertiges side. Den, der får del heri, har i sandhed fået del i rigdoms og fremgangs skatte. Pålidelighed er den største port, der fører til folkets ro og tryghed. Stabiliteten i ethvert anliggende har i sandhed været afhængig heraf og beror herpå. Alle områder for magt, for storhed og for rigdom oplyses af dens lys.

For ikke længe siden blev disse største ord åbenbaret fra Den højeste Pen:

'Vi vil nu, for dig, omtale pålidelighed og dens stade i Guds, din Herres, Herren over Den mægtige Trones øjne. En dag blandt dagene vendte vi tilbage til vor grønne ø. Ved vor ankomst så vi dens bække strømme og dens træer i rig frodighed og sollyset spillede midt iblandt dem. Da vi vendte ansigtet mod højre, så vi, hvad pennen ikke magter at beskrive; ej heller kan den fremlægge det, som menneskeheden Herres øje skuede på det mest helliggjorte, det mest sublime, det velsignede og mest ophøjede sted. Da vi vendte os mod venstre så vi en af skønhederne i Det mest ophøjede Paradis, stående på en søjle af lys, kaldende højt og sige: "O jordens og himlens beboere! Se min skønhed og min stråleglans og min åbenbaring og min lyspragt. Ved Gud, Den ene Sande! Jeg er pålidelighed og dens åbenbarelse og dens skønhed. Jeg vil gengælde hvem som helst, der vil holde fast ved mig og anerkende min rang og mit stade og fastholde min kjortelsøm. Jeg er den største prydelser for Bahás folk samt herlighedens klædning for alle, der er i skabelsens rige. Jeg er det øverste redskab for verdens fremgang og forvisningens horisont for alle væsener." Således har vi nedsendt til dig det, der skal drage mennesker imod skabelsens Herre.'

O Bahás folk! Pålidelighed er i sandhed den bedste klædning for legemet og den mest strålende krone for hovedet. Hold fast i den på budet fra Ham, der er Lovgiveren, Den Altoplyste.

Den femte Taráz

omhandler beskyttelse og bevarelse af Guds tjeneres stade. Man bør ikke overse sandheden i nogen sag, man skal snarere give udtryk for det, der er rigtigt og sandt. Bahás folk skal ikke nægte nogen sjæl den belønning, der tilkommer ham, skal betragte fagfolk med respekt og, ulig mennesker før i tiden, må de ikke tilsmudse deres tunger med forbandelse.

På denne dag skinner fagkundskabens sol over vestens horisont, og kunstarnernes flod strømmer ud fra havet i denne verdensdel. Man må tale med retfærdighed og værdsætte en sådan gave. Ved Guds liv! Ordet 'lighed' skinner lyst og strålende ligesom solen. Vi beder Gud om nådigt at kaste dets

stråleglans på alle. Han er i sandhed magtfuld over alt, Han som har for sædvane at besvare alle menneskers bønner.

I disse dage bliver sanddrthed og redelighed alvorligt plaget i falskhedens klør, og retfærdighed pines af uretfærdighedens svøbe. Ødelæggelsens røg har indhyllet hele verden på en sådan måde, at intet andet end soldaterregimenter kan ses i nogen retning og intet andet end sværdenes raslen høres fra noget land. Vi bønfalder Gud, Den ene Sande, om at styrke udøverne af Hans magt i det, der vil genoprette verden og bringe nationerne ro.

Den sjette Taráz

Kundskab er en af Guds underfulde gaver. Det er pålagt enhver at tilegne sig kundskab. De kunstarter og materielle midler, der nu er synlige, er blevet opnået i kraft af Hans kundskab og visdom, der er blevet åbenbaret i epistler og breve ved Hans mest ophøjede pen, en pen fra hvis skatkammer visdommens perler og tale og verdens kunst og håndværk er blevet bragt frem i lyset.

På denne dag er jordens hemmeligheder blotlagt for menneskers øjne. Siderne i aviser, der hastigt opstår, er sandelig verdens spejl. De genspejler forskellige folks og slægters handlinger og mål. De både genspejler dem og gør dem kendt. De er et spejl med hørrelse, syn og tale. Dette er et forbløffende og magtfuldt fænomen. Dog påhviler det skribenterne at være rensset for onde lidenskaber indskydelser og begær og være iklædt retfærdigheds og ligheds klædning. De skal udforske omstændigheder så vidt som muligt og nå til kendsgerningerne, dernæst nedfælde dem i skrift.